

VENDIM
Nr. 8, datë 23.2.2021

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vitore Tusha	kryetare e Gjykatës Kushtetuese		
Elsa Toska	anëtare e	“	“
Marsida Xhaferllari	anëtare e	“	“
Altin Binaj	anëtar i	“	“
Përparim Kalo	anëtar i	“	“
Sonila Bejtja	anëtare e	“	“
Fiona Papajorgji	anëtare e	“	“

me sekretare Enina Kotoni, në datën 23.2.2021 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 1(O)/2019 regj. them, që u përket:

KËRKUES: Osman Levanaku

SUBJEKT I INTERESUAR: Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2018-217 (30), datë 13.2.2018, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Fiona Papajorgji, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës dhe pasi diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuarisi ka qenë i punësuar në strukturat e Policisë së Shtetit. Me urdhrin nr. 2553, datë 5.11.2013 të Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit, ai është liruar nga detyra, për arsye të ndryshimit të strukturës organizative të Policisë së Shtetit.

2. Ky urdhër është ankimuar nga kërkuarisi në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, e cila, me vendimin nr. 579, datë 17.2.2014, ka vendosur të pranojë pjesërisht kërkesëpadinë, duke e detyruar palën e paditur t’i paguajë kërkuarisi pagën e 12 muajve si dëmshpërblim për shkak të lirimit të paligjshëm nga detyra.

3. Gjykata Administrative e Apelit Tiranë, pas ankimit të ushtruar nga subjekti i interesuar, me vendimin nr. 163, datë 4.2.2015, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 579, datë 17.2.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

4. Për rekursin e ushtruar nga subjekti i interesuar, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2018-217(30), datë 13.2.2018, bazuar në nenin 63, shkronja “dh”, të ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*), ka vendosur ndryshimin e

vendimeve të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, si dhe rrëzimin e padisë.

5. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) në datën 27.2.2019. Me plotësimin e kuorumit të kërkuar nga neni 31, pika 1, i ligjit nr. 8577/2000 për shqyrtimin paraprak të çështjeve nga Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, ky i fundit në datën 5.2.2020, ka vendosur kalimin e kësaj çështjeje për shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh.

II

Pretendimet e palëve

6. Kërkuesi Osman Levanaku, në mënyrë të përmbledhur, pretendon se i janë cenuar:

6.1 *E drejta për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur*, pasi Gjykata e Lartë nuk e ka njoftuar për datën dhe orën e seancës gjyqësore, edhe pse neni 62 i ligjit nr. 49/2012 parashikon se data dhe ora e seancës gjyqësore u njoftohen palëve nga sekretaria gjyqësore të paktën 15 ditë para datës së zhvillimit të seancës gjyqësore. Gjithashtu, sipas kërkuesit, ai nuk është njoftuar as nga Zyra e Përmbaramit për vendimin e Gjykatës së Lartë.

6.2 *Parimi i gjykatës së caktuar me ligj*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me ndryshimet e reja që ka pasqjellë ligji nr. 39/2017 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 49/2012, ‘Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative’”, nuk mund të disponojë ndryshimin e vendimeve të ankimuara (*ligji nr. 39/2017*).

7. Subjekti i interesuar Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Shtetit, ka prapësuar si vijon:

7.1 Kërkuesi nuk legjitimohet t'i drejtohet Gjykatës, pasi nuk e ka paraqitur kërkesën brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000. Ndryshe nga sa pretendon kërkuesi, ai ka pasur dijeni për vendimin e Gjykatës së Lartë në datën 2.10.2018, kur ka marrë njoftim nga përmbaruesi privat për kthimin e shumës së përfituar, si rezultat i vendimit të kësaj të fundit.

7.2 Pretendimi i tij për mosnjoftim nga Gjykata e Lartë për zhvillimin e seancës gjyqësore nuk gjen bazueshmëri kushtetuese, për arsye se Gjykata e Lartë nuk e kryen njoftimin me “fletë-thirrje”, pasi ai konsiderohet i kryer në momentin e publikimit në sistemin *online* të Gjykatës së Lartë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

8. Gjykata vë në dukje se prej datës 23 mars të vitit 2018 nuk ka pasur kuorumin e nevojshëm ligjor, të parashikuar nga neni 32, pika 1, i ligjit nr. 8577/2000 për shqyrtimin e çështjeve në seancë plenare. Pas plotësimit të këtij kuorumi u bë e mundur marrja në shqyrtim e kësaj çështjeje.

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është vlerësuar nga Gjykata Kushtetuese si një ndër aspektet kryesore që lidhet me iniciimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2 të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor, që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë.

10. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Gjykata vlerëson se kërkuksi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor, për të cilin është dhënë vendimi objekt kundërshtimi në Gjykatën Kushtetuese.

12. Për sa i përket *shterimit të mjeteve ligjore*, bazuar në parashikimet e nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës dhe të nenit 71/a, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 8577/2000, Gjykata konstaton se kërkuksi ka kundërshtuar vendimin e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, duke pretenduar se i ka cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Në rastin konkret, kërkuksi nuk ka mjet tjetër ligjor për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese, përveç kërkesës drejtuar kësaj Gjykate, pra është përmbushur kriteri i shterimit të mjeteve për të ushtruar ankimin kushtetues individual.

13. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, individit mund ta paraqesë kërkesën në Gjykatën Kushtetuese brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit.

14. Në çështjen në shqyrtim, vendimi më i fundit në kohë është ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili mban datën 13.2.2018, kurse kërkesa është paraqitur në Gjykatën Kushtetuese në datën 27.2.2019. Kërkuksi pretendon se ai ka qenë në mungesë në gjykimin e zhvilluar në Gjykatën e Lartë, pasi nuk është njoftuar nga kjo e fundit për datën dhe orën e seancës gjyqësore. Ai ka parashtuar në kërkesë se është vënë në dijeni të vendimit që kundërshton rastësisht në muajin dhjetor të vitit 2018, por nuk ka paraqitur provë në këtë drejtim.

15. Gjykata vëren se në rastin në shqyrtim rekursi nuk është paraqitur nga kërkuksi, por nga subjekti i interesuar. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur ta kalojë rekursin për shqyrtim në seancë gjyqësore, me praninë e palëve, duke i njoftuar ato me shpallje. Sipas nenit 61 të ligjit nr. 49/2012, shqyrtimi i rekursit në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë, si rregull, bëhet mbi bazë dokumentesh, në dhomë këshillimi. Gjyqtari relator cakton datën dhe orën për shqyrtimin e çështjes në dhomë këshillimi, duke urdhëruar njoftimin e palëve. Sekretaria e gjykatës njofton, me shpallje, ditën dhe orën e shqyrtimit të rekursit, si dhe përbërjen e trupit gjykues të paktën 21 ditë përpara. Ndërsa sipas nenit 62, pika 2, të ligjit nr. 49/2012, vendimi i Gjykatës së Lartë që vendos shqyrtimin e çështjes në seancë gjyqësore me praninë e palëve, data dhe ora e seancës gjyqësore u njoftohen palëve nga sekretaria gjyqësore, të paktën 15 ditë para datës së zhvillimit të seancës gjyqësore. Gjykata konstaton se ndërsa neni 61, i ligjit nr. 49/2012, shprehimisht parashikon njoftimin me shpallje të datës dhe orës së seancës në dhomë këshillimi, neni 62, pika 2, i po këtij ligjit për datën dhe orën e seancës gjyqësore nuk përcakton mënyrën e njoftimit me shpallje.

16. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se qëllimi i ligjvënësimit në krijimin e gjykatave administrative ka qenë thjeshtimi i procedurave me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative, por duke garantuar mbrojtjen efektive të të drejtave subjektive dhe interesave të ligjshme të personave nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme. Po ashtu, Gjykata ka vlerësuar se Gjykata e Lartë, pavarësisht nëse i shqyrton çështjet në seancë të hapur publike apo mbi bazë dokumentesh, ka detyrimin të verifikojë nëse palët në proces kanë marrë dijeni efektivisht për rekursin dhe procesin, me qëllim garantimin e së drejtës së mbrojtjes dhe barazisë së armëve në gjykim (*shih vendimin nr. 21, datë 4.4.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë e ka zhvilluar gjykimin në seancë gjyqësore publike në mungesë të kërkuksit dhe në përfundim, bazuar në nenin 63, shkronja “dh”, të ligjit nr. 49/2012, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatës së shkallës së parë dhe asaj të apelit, si dhe rrëzimin e padisë. Nga aktet e dosjes gjyqësore konstatohet se kërkuksi, në datën 18.3.2015, është njoftuar për rekursin e paraqitur nga subjekti i interesuar, duke u vënë kështu në dijeni të faktit që subjekti i interesuar ka vënë në lëvizje Gjykatën e Lartë me rekurs. Gjithashtu, nga fajta zyrtare e Gjykatës së Lartë rezulton se në datën 29.1.2018 është shpallur data e caktimit të seancës (*data e planifikimit*) më 13.2.2018, ora 9:00. Gjithashtu, Gjykata konstaton se gjatë gjykimit në Gjykatën e Lartë kërkuksi ka qenë në mungesë, ndërsa subjekti i interesuar ka qenë i

përfaqësuar nga përfaqësuesi me autorizim, i cili ka qenë i pranishëm dhe ka parashtruar pretendimet e tij.

18. Për sa më lart, kërkuksi ka qenë në dijeni të procesit të gjykimit të iniciuar në Gjykatën e Lartë, pasi atij i është komunikuar rekursi dhe sekretaria gjyqësore e Gjykatës së Lartë ka njoftuar me shpallje datën dhe orën e seancës, të paktën 15 ditë përpara zhvillimit të seancës gjyqësore, sipas nenit 62, pika 2, i ligjit nr. 49/2012, të ndryshuar. Megjithatë edhe pse njoftimi me shpallje është një praktikë e ndjekur nga Gjykata e Lartë, pavarësisht se, sikurse u përmend më lart, neni 62, pika 2, i ligjit të lartpërmendur nuk e parashikon shprehimisht, Gjykata është shprehur se në rastet kur kërkesa kalon për shqyrtim në seancë gjyqësore me praninë e palëve, sekretaria ka detyrimin për njoftimin e rregullt të palëve në mënyrë që të mbrohen në procesin gjyqësor me anë të paraqitjes së komenteve apo prapësimeve (*shih vendimet nr. 59, datë 16.9.2016; nr. 29, datë 19.5.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Në vlerësimin e Gjykatës kjo është e rëndësishme, sidomos në rastet, si në atë në shqyrtim, kur rekursi është bërë nga subjekti i interesuar, çështja është gjykuar në seancë gjyqësore, në mungesë të paditësit/kërkuksit, dhe vendimet gjyqësore të gjykatave më të ulëta janë ndryshuar.

19. Subjekti i interesuar ka prapësuar se kërkuksi ka qenë në dijeni të vendimit të Gjykatës së Lartë në datën 2.10.2018, kur ka marrë njoftim nga përmbaruesi privat për kthimin e shumës së përfituar si rezultat i vendimit të Gjykatës së Lartë. Gjykata vëren se, ndryshe nga sa pretendon subjekti i interesuar, nga aktet e paraqitura nga kërkuksi rezulton se letra e porositur e dërguar nga përmbaruesi gjyqësor, e cila përmbante aktin përmbarimor nr. 664/16, datë 2.10.2018, mban shënimin “adresë e gabuar” dhe nuk mund të përbëjë provë për marrjen dijeni prej tij të ekzistencës së vendimit gjyqësor të kundërshtuar.

20. Në vështrim të sa më sipër, Gjykata vlerëson se kërkuksi legjitimohet *ratione temporis* për paraqitjen e kërkesës.

21. Sipas nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës dhe nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, për përmbajtjen e pretendimeve (*ratione materiae*) të ngritura në ankimin kushtetues individual, Gjykata ka theksuar se kontrolli kushtetues ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave dhe lirive themelore të garantuara në Kushtetutë, kur pasojat negative janë të drejtpërdrejta dhe reale për kërkuksin dhe kur shqyrtimi kushtetues i çështjes mund të rivendosë të drejtën kushtetuese të shkelur. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se *prima facie* pretendimet e kërkuksit hyjnë në juridiksionin e saj, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës dhe do të shqyrtohen në vijim.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për t’u dëgjuar dhe për t’u mbrojtur

22. Kërkuksi pretendon se për shkak të mungesës së njoftimit të datës dhe orës së seancës nga ana e Gjykatës së Lartë, ai nuk ka mundur të marrë pjesë në gjykim, për rrjedhojë i janë cenuar edhe e drejta për t’u dëgjuar dhe e drejta për t’u mbrojtur.

23. Subjekti i interesuar ka prapësuar se Gjykata e Lartë nuk e kryen njoftim me “fletë-thirrje”, pasi ai konsiderohet i kryer në momentin e publikimit në sistemin *online* të Gjykatës së Lartë.

24. Gjykata thekson se në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerëve. Konkretisht, e drejta për t’u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshme të individit. E drejta për t’u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjake në raport me palën kundërshtare (*shih vendimet nr. 49, datë 22.7.2016; nr. 21, datë 4.4.2016; nr. 31, datë 26.5.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Parimi i barazisë së armëve nënkupton se çdokush që është palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta që të paraqesë çështjen e tij. E drejta për të marrë pjesë në gjykim nuk duhet konsideruar si një e drejtë formale, ku palëve t'u garantohet thjesht prania fizike gjatë procesit civil, por duhet që legjislacioni procedural, në radhë të parë, dhe më pas gjyqtari gjatë gjykimit t'u japin mundësi të barabarta palëve për të paraqitur argumente dhe prova në mbrojtje të interesave të tyre. Nëse nuk do të ekzistonte barazia e armëve në gjykimin civil, atëherë argumentet e njëres palë do të prevalonin mbi argumentet e palës së cenuar dhe, për rrjedhojë, e drejta për të marrë pjesë në gjykim do të zhvishej nga funksioni i saj kushtetues për të garantuar një proces të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 34, datë 29.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Gjykata rithekson se shqyrtimi i çështjes dhe nxjerrja e konkluzioneve nga gjykata vetëm mbi bazën e provave të paraqitura nga një palë, pa dëgjuar pretendimet e komentet e palës tjetër, e bën të cenueshëm procesin gjyqësor. E drejta për një proces të rregullt gjyqësor përfshin edhe nocionin se të dyja palët në proces kanë të drejtë të kenë informacion për faktet e argumentet e palës kundërshtare, që nënkupton në parim mundësinë që palët në një seancë civile apo penale të kenë njohuri edhe për komentet mbi provat e nxjerra (*shih vendimin nr. 17, datë 18.7.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). Bazuar në këto parime, gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve apo përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklarimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimin nr. 34, datë 29.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në çështjen konkrete, sikurse u përmend më lart, Gjykata konstaton se vetëm njoftimi me shpallje nuk nënkupton përmbushjen e detyrimit të sekretarisë së Gjykatës së Lartë për njoftimin e rregullt të palëve, në mënyrë që ato të mund të marrin pjesë në gjykim, si dhe të dëgjohen e të mbrohen me anë të paraqitjes së komenteve ose prapësimeve, pasi ajo ka detyrimin të verifikojë nëse palët në proces kanë marrë dijeni efektivisht për rekursin dhe procesin, me qëllim garantimin e së drejtës së mbrojtjes dhe barazisë së armëve në gjykim (*shih vendimin nr. 21, datë 4.4.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Për më tepër, Gjykata vëren se gjykimi administrativ bëhet si rregull në dhomë këshillimi, mbi bazë dokumentesh (neni 61, pika 1, i ligjit nr. 49/2012), dhe në rastet e parashikuara shprehimisht nga ligji (neni 62 i ligjit nr. 49/2012) zhvillohet në seancë gjyqësore me praninë e palëve. Gjykata vlerëson se gjykimi në seancë gjyqësore ka si qëllim të garantojë të drejtën e palës për t'u dëgjuar në seancën publike për shkak të veçorisë së çështjes.

29. Në vështrim të sa më sipër, Gjykata çmon se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet të marrte masat e nevojshme për t'i garantuar kërkuesit të drejtën për të marrë pjesë në gjykim, si dhe të drejtën për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur. Për rrjedhojë, vendimi i Gjykatës së Lartë ka cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor të kërkuesit në drejtim të respektimit të parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit në gjykim. Për këtë arsye, pretendimi i kërkuesit është i bazuar.

B.2. Për parimin e gjykatës së caktuar me ligj

30. Kërkuesi ka pretenduar, gjithashtu, se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me ndryshimet e reja që ka passjellë ligji nr. 39/2017, nuk mund të disponojë ndryshimin e vendimeve të ankimuara.

31. Gjykata ka theksuar se gjykimi nga një gjykatë e caktuar me ligj është një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, i sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së. Ajo ka nënvizuar se termi “*gjykatë*” karakterizohet, në sensin material, nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve që janë në kompetencë të saj, në një proces të zhvilluar mbi një procedurë ligjrisht të përcaktuar dhe në pajtim me shtetin e së drejtës. E drejta e çdo pale për t'u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente, kërkon që gjykata të ketë juridiksion për të

dëgjuar çështjen dhe që kompetenca t'i jetë dhënë asaj prej ligjit (*shih vendimin nr. 1, datë 19.1.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Gjykata vëren se përpara ndryshimeve ligjore që i janë bërë ligjit nr. 49/2012 në vitin 2017, neni 63, shkronja “dh” parashikonte: *“Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pasi shqyrton çështjen në dhomë këshillimi ose seancë gjyqësore, vendos: ... ndryshimin e vendimeve të shkallës së parë dhe të apelit.”*.

33. Me ndryshimet që i janë bërë ligjit nr. 49/2012 me ligjin nr. 39/2017 (të cilat kanë hyrë në fuqi në datën 7.5.2017), tashmë kjo kompetencë e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është ndryshuar. Ndërsa në lidhje me zbatimin në kohë të ligjit nr. 39/2017, Gjykata vëren se neni 11 i tij parashikon se çështjet aktualisht në gjykim në Gjykatën e Lartë do të vazhdojnë të gjykohen sipas ligjit në fuqi, përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji.

34. Në rastin në shqyrtim Gjykata konstaton se rekursi është paraqitur në Gjykatën e Lartë në datën 13.5.2015, pra para hyrjes në fuqi të ligjit nr. 39/2017. Për rrjedhojë Gjykata çmon se Gjykata e Lartë ka disponuar në përputhje me kompetencat e dhëna prej ligjit të kohës.

35. Në vështrim të sa më sipër, Gjykata vlerëson se ky pretendim i kërkuarit nuk është i bazuar.

36. Në përfundim të shqyrtimit, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar dhe të së drejtës për t'u mbrojtur është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Shfuqizimin si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2018-217 (30), datë 13.2.2018, të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 23.2.2021.

Shpallur më 19.3.2021.

Kryetare: Vitore Tusha

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Elsa Toska, Përparim Kalo, Altin Binaj, Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja